

Ki megmutatta tettel,
 Hogy e mondás igaz:
 „Ki állatok barátja,
 Emberbarát is az.“

A ki, midőn a kínzott
 Allat védője lett,
 Emberoltalomról
 Meg nem feledkezett.

Ki sok beteg, vak, árva,
 Hajléktalan, siket
 És béna honfitársnak
 A jótevője lett.

A toll leirni gyöngé
 E honfi érdemét.
 Magyar hazája büszkén
 Emlitse nagy nevét!

A mellszobor alatt van
 Két összefüggő kép,
 Művészi kéz alkotta.
 Nézzétek, oh mi szép!

Az egyik Trója romját
 Mutatja meg nekünk,
 S ott a magyar királynét
 Pillantja meg szemünk.

Fölötte a magasban
 Lärmázva vadludak
 Egy boldogabb hazába
 Vigan vándorlanak.

Testőrkiiséretéből
 Mindenki, hogy neszét
 Vevé a vadludaknak,
 Fölkapta fegyverét.

De a nemes, szelid nő
 Tiltólag jelt adott
 S nem engedé, hogy öljék
 A vándor állatot.

Milyen magasztos elvü!
 Erzelme mily dicső!
 Oh üdv neked, királynénk!
 Te angyalszivü nő!

Védelmet az állatoknak.

Thewrewk Árpádtól.

A midőn e képre fordítjuk szemünket,
 A gyönyör érzete szállja meg szivünket.
 Erzsébet királyné, fölséges asszonyunk,
 Az, kit először e képen megpillantunk.

Nemesbb szivü nő a magyar trónon nem ült,
 Jobb magyar királynét az ezredév nem szült.
 Ő nem csak az árvák s szegények gyámola;
 Az állatoknak is ő a védangyala.

Midőn Ázsiában utazva tekinté
 A régi Trójának helyét a királyné,
 Fölötte vadludak röpültek kiáltva;
 Vigan vándoroltak boldogabb hazába.

A melléje rendelt török testőr rögtön
 Fölkapta fegyverét, hogy közéjük lőjön:
 De szelid királynénk tiltólag jelt adott
 S nem hagyta megölni a vándorállatot.

E tette mily nemes, mily gyöngéd és dicső!
 Hol van egy második ily angyalszívü nő?
 Az ő nagy szivének e szent sugalata
 Csodás irgalomnak evangeliuma.

Kelettől nyugatig honunkban szertesztét.
 Zengje kiki ezért az ő dicséretét!
 Mennyből ezer áldás szálljon le ő reá!
 Hazánknak javára éljen, éljen soká!

*

Főherczegünk arcját jóság ragyogja át;
 Állatbarát is e nemes emberbarát,
 Kinek a szavára a honvéd harezra kész,
 Edes hazánk ellen hogyha közelg a vész.

Jószívü magyarnak a mintaképe ő;
 Neje szép vonásu s magas szellemü nő,
 A kinek, mikor még bölesöben ringaták,
 Homlokát a muzsák mosolygva csókolák.

*

Fönt, ime, látható még négy hazánkfia,
 Az állatvédésnek egy-egy apostola.
 Elvök, hogy meg kell az állatot is szánni
 S hogy az állattal is szeliden kell bánni.

*

Alant, lám, egy angyal szoborra babért tesz,
 Rökk Szilárd szobrára. Dicső férfiú ez!
 Tettei mutatják, hogy e mondás igaz:
 „A ki állatbarát, emberbarát is az.“

Midőn Rökk a kínzott állat védője lett,
 Embertársairól meg nem feledkezett.
 Hány nyomorral küzdő, világtalan, siket
 És béna embernek nyújtott segédkezet!

Ily nagy s nemes szívüt vajmi ritkán lelünk,
 Legyen ezért az ő emléke szent nekünk.
 Leírni nem lehet e honfi érdemét!
 Büszkén emlegesse a haza Rökk nevét!

* * *

Bemutattuk a képet leírásban, kérjük a tisztelt tagjainkat azt meg is tekinteni, naponként 4-től 6-ig nyitva van helyiségünk irodája, szívesen adunk felvilágosítást mindenkinek. Nem fogja senki megsajnálni az utat, mivel lelkiismeretes